

12 STRAN
3,- Kčs

Zpravodaj SLAVKOVSKA

číslo 4 (7)

DUBEN 1991

12 STRAN
3,- Kčs

DOPORUČENA VARIANTA číslo 3

Jak již asi všichni víte, 16.dubna se konala ve velkém sále Společenského domu ve Slavkově III. veřejná schůze městského zastupitelstva. Projednával se organizační řád městského úřadu, hospodaření za rok 1990, rozpočet na letošní rok, program rozvoje Slavkova, přeložka silnice I/50 [tedy obchvat] a další body.

Jen stručně k tomu nejdůležitějšímu: Komise, která byla ustanovena městskou radou a prověřovala výhodnost variant silničního obchvatu kolem města, doporučila variantu č. 3.

Dr. Honek

P. S. Protože jsem podezříván členy obou nejsilnějších slavkovských uskupení z "nahrávání" tomu nebo onomu, ještě jednou upozorňuji: Pokud bude Zpravodaj vycházet a bude-li vycházet pod mou redakcí, dostane v něm prostor KAŽDÝ, kdo přinese názor, který bude čtenáře zajímat. Tím chci vysvětlit, proč uveřejňuji pouze komentář KC OF Slavkov. Zkrátka nikdo jiný neprojevil zájem...

M. Ježek

ROZŠÍŘENÉ

VYDÁNÍ

PROGRAM MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

1. Rozpočet hospodaření v 1990 a finanční rozpočet Městského úřadu a jeho zatížení na 1991

2. Program rozvoje města.

3. Kuchedatí a alternativní obchvatu.

SLAVKOVSKO NENÍ JENOM SLAVKOV

Píši už svůj pátý příspěvek a vždycky končím u Slavkova. Dosud však nikdy jako Napoleon, ale spíše jako Švédů oblčející neúspěšně brněnský Špilberk. Před branami a dál ani krok. Mačkám čepici, v domnění, že si mě někdo všimne a když ne, tak jako slušně vychovaný venkovský balík jemně zaklepu, abych nedejbože nepoškodil poslední zbytky laku. A ono nic. Hlavu nikdo nevystčí, ruku nepodá. Jenom radniční kolovrátek vyhrává evergreen "My z radnice". V domnění, že pro podhradí je to duševní mana, přinejmenším taková, jako symfonická báseň Vltava. Aby mi bylo dobře rozuměno. Snažím se vzkřísit Slavkov jako přirozené centrum většího okolí. Aby nezůstal jen francouzskou nostalgii. K ní totiž nepřišel vlastní zásluhou a lehce by se mohl stát muzeálním kouskem, jako je třeba nedaleký Buchlov. Jsem však trouba a navíc slepý, neboť on už tím Slavkovskem je. Aspoň to tak vyhlíží z vizáže posledního Zpravodaje [3/91-pozn. red.]. Jenže to Slavkovské končí nejdále u ČSAD, elektrárny či veterinární stanice a dál jsou lvi. Tak se totiž říkalo neznámým či neprobádaným místům ve starém Římě. Odtud hrozilo nebezpečí divoké zvěře či negramotných barbarů,

rozdělávajících oheň křesáním. O nich se zpravidla mlčelo, neboť nač přivolávat svůj konec, který stejně přišel. A to bych nerad. Jakože jsem starosta jednoho z elementů této země lvů. A slovo starosta odvozuji od slova starati se. Starati se o budoucnost, nejen o momentální dobré bydlo či mravy svých soukmenovců. A proto klepu. Čepici mám a vím, že se smeká všude, kde mi otevrou. I tam, kde mi vynadali. Alespoň byli upřímní. A čekám. Čekám, že někdo napíše. Třeba *Dost bolo Slavkova, nech žije ozajstné Slavkovsko!* Nebo, že hranice úvah posuneme na regionální pohled na odpady, znečištěné toky, systémy vytápění, ekologické potraviny, zaměstnanost či správní systém nebo rekreační zóny. Nebo se pohled pozastaví u jedněch na plynofikaci či hotelích, u druhých na kanalizaci a ve třetím případě třeba na žabomyších sporech se zemědělským družstvem?

Pak ovšem píši raději do šuplíku. Tam alespoň neotravuji druhé, když už z toho nic nemám. Odtáhnou jako ti Švédí. Ne ovšem pro úder zvonu, ale pro stále stejné tváře i obsah z titulního listu. Nebo se mýlím?

Jiří Slabotinský

VÁŽANY DĚKUJÍ

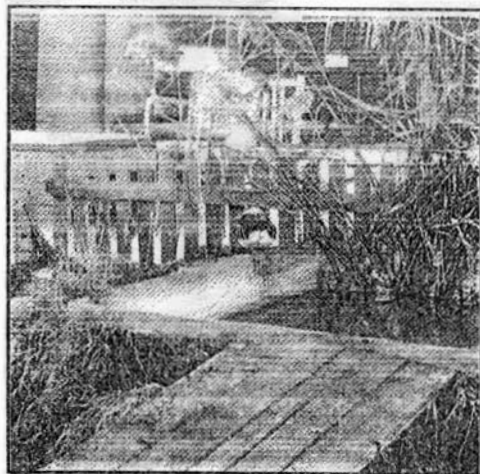
V loňském roce byla obec Vážany nad Litavou postižena dvěma povodněmi, a to 17. května a 24. května. Škody na majetku občanů, úrodě, domech, komunikacích byly miliónové. Při povodni přišla jedna občanka o život. Ačkoliv šlo o vodu stoletou, kterou pamětníci obce nepamatují, bylo nutné okamžitě přistoupit k ochraně obce před další možnou katastrofou. Na povodí potoka, který protéká přes obec byl bezprostředně po povodni vybudován "poldr", retardační suchá nádrž, která by zadržela vodu z okolních honů. Tuto stavbu financoval MNV Slavkov společně s ONV Vyškov, protože obec Vážany nad Litavou posledních 10 let ke Slavkovu patřila. Protože se odborníci shodli na skutečnosti, že jedna hráz k ochraně obce nestačí, zahájil ještě MěNV Slavkov spolu s

poslanci obce jednání s Agropojektem Brno, SMS Brno Zemědělskými stavbami Brno a obcí Vážany nad Litavou o stavbě další nádrže. Naše obec se po listopadových volbách osamostatnila, a jako mnoho dalších obcí bez prostředků na stavbu tak náročného díla, hledalo se řešení, jak stavbu financovat. Našli se dva garantí stavby, a to Česká státní pojistovna Brno a Státní meliorační správa Brno. Tyto podniky se o náklady na stavbu podělí. ČSP poskytla obci Vážany nad Litavou částku 500 000 Kčs, SMS Brno více než 2,5 miliónu Kčs. S těmito organizacemi Obecní úřad koncem roku 1990 uzavřel Hospodářskou smlouvu o poskytnutí prostředků na stavbu. Agropojekt Brno vypracoval v listopadu projekt, Zemědělské stavby Brno budou dodavatelem prací na této

Výstava NAOS je v hale chovatelů

UŽ JSTE BYLI NA VÝSTAVĚ?

...př děti živá kačenka

stavbě. Stavba byla koncem roku 1990 zahájena, ukončena má být v říjnu 1991. Obecní zastupitelstvo obce Vážany nad Litavou si dovoluje poděkovat ČSP Brno, SMS Brno a všem podnikům, které se budou podílet na budování suché retardační nádrže v naší obci za lidský přístup a finanční pomoc, kterou obci poskytli. Dovoluje si poděkovat i majitelům pozemků, které musí být na stavbu nádrže obětovány, za jejich uvědomělý přístup k řešení otázky ochrany obce před povodněmi. Obecní zastupitelstvo obce Vážany nad Litavou

Starosta Jan Ševčík
Zástupkyně starosty V. Novotná
Členové rady: pp. Novotný, Janoušková, Čermák, Kundera, ing. Řezáč

Znáte přísloví o hrachu házeném na stěnu? Vyvolává pocity marnosti, skepse a beznaděje. Obdobné pocity má s blízcími se jarními a letními bouřkami větší občanů obce Němčany. V roce 1987 vešla tato obec do povědomí okresu a kraje mohutnými záplavami. Prý - stoletá voda! Proběhlo několik porad, zaplavené domky a sklepy vyschly, nad zničenými zahrádkami se udělal kříž - snad bude sto let pokoj. Nebyl!

V loňském létě udeřilo znovu. V jedné noci hned dvakrát po sobě. Zase plaval domy, zahrady, sklepy, zvířata a - pojistovně šedivěly vlasy. Znovu porady, protipovodňová jednání, opatření; létaly milióny příkazy, velké sliby. Rok s rokem se sešel a - bohužel nic! Zůstalo jen u těch velkých slibů. Snaha zabránit povodním v Němčanech byla vedena třemi směry. Změna osevních plánů a rozsáhlá protierozní opatření ze strany ZD Nížkovice, vyčištění za-

neseného potoka Němčanského potoka ze strany meliorační správy a zaústění Němčanského potoka do hlavního toku, což připadlo MNV a na přelomu roku to zdědila nová obecní rada. Kontrola osevních plánů by měla

zajistil dodavatele, dodavatel pak hlavní materiál. A okres? Ten na to teď nechce dát ani haleř! Akce prý měla být realizována již loni, kdy "na to bylo". Letos "už na to není". O Němčanech se tvrdí, že je to obec zbožných lidí.

SE STARÝM MYŠLENÍM VSTRÍC NOVÝM POVODNÍM

Kéž by to byla pravda. Budiž jim nebe milostivo a bouřky nechť se této více zdaleka vyhnou. Neboť mám zcela oprávněně za to, že obec zbožných lidí by vešla do povědomí kraje I. němčanskou defenestrací kompetentních pantátů, kteří by po povodních zase přišli dát hlavy dohromady pro "maximálně iniciativní rozpracování a zhodnocení zkvalitnění zajištění projednání, prohloubení a posílení naplňování opatření ke zlepšení řešení z usnesení z jednání..."

Holt, zas to staré myšlení. A, nedej Bože, aby zahřmelo!

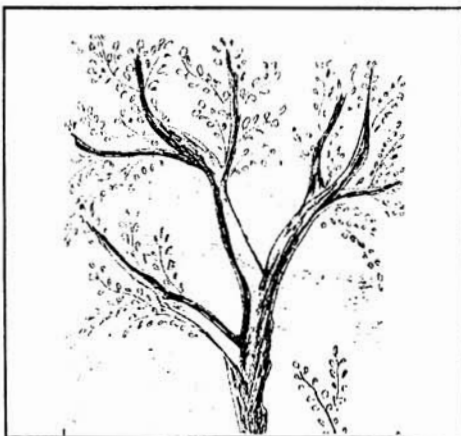
Ing Jan Formánek

STROM-SYMBOL ŽIVOTA

Stav slavkovských alejí a starších stromů ve městě není příliš potěšující. Stromům nebyla v minulosti a není ani v přítomnosti věnována patřičná péče. Místo toho se mnozí žádají o povolení ke kácení stromů. V některých případech jsou oprávněně a to tehdy, kdy se jedná o již suché stromy, nebo o stromy, které jsou překážkou rozvoji města. Jako příklad slouží Sušilova ulice, kde zeleň musela ustoupit plynofikaci města. Vždy je nutno dobře zvažovat, kde je třeba dát přednost nové výstavbě před zachováním stávající zeleně. Členové komise životního prostředí mají v mnohých případech pocit, že lidé žádají o kácení, protože stromy mají listy, které na podzim opadávají a je nutno je uklízet. Ukázkou necitlivého přístupu je osud 2 líp. Lípa před LŠU byla zmrzačena, takže stojí pouze kmen jako vykřičník. . . Lípa na křižovatce neexistuje vůbec. Obě lípy byly životaschopné a v dobrém stavu. Větve s však přibližovaly přípojnému elektrickému vedení. Z celé rady možností, jak tuto situaci vyřešit, zvolil odpovědný orgán tu nejpohodlnější. K tomuto zásahu došlo v době, kdy ještě nebyla ustavena komise životního prostředí Městského úřadu ve Slavkově. Zeleň je neodmyslitelnou součástí zdravého a příjemného životního prostředí. Stromy, které během svého života utrpěly různé srámy si zasluhují, aby je léčil zahradník a ne dřevorubec.

S. Koukal

proběhnout[snad] v měsíci dubnu. Protierozní opatření jsou ve stadiu přípravy, kdy se [teprve] shromažďují údaje, komu ze ta půda vlastně patří. V souvislosti s tahanicemi kolem Zákona o půdě je to velice mlhavá činnost. Meliorační správa nemá finanční prostředky na údržbu toků. Takže pokud se vůbec něco pročistí, bude to ten nejbolestivější úsek v délce několika desítek metrů. Na zaústění potoka nechal národní výbor zpracovat projektovou dokumentaci hned vloni na podzim,

Z HISTORIE PANSTVÍ

Slavkov byl původně zeměpanský, od 13. stol. pak náležel řádu německých rytířů, který zde měl bohatý řádový statek a dům[řádový dům se nazýval komenda], který pak opustil v r. 1414, kdy se zadlužil v důsledku porážky řádu německých rytířů u Grunwaldu. Slavkovský majetek, ke kterému patřily kromě Slavkova Heršpice a Nížkovice, měl pak v držení český král Václav IV. Po něm pak král Zikmund jej zastavil Alšovi ze Sternberka a pak jej získal Petr z Konice. Majitelé se i dále střídali, z nich pak např. za Petra od sv. Jiří a z Pezinku patřily roku 1497 k panství Slavkov též Hodčice, Křenovice, Němčany, Heršpice, Nížkovice, pustá ves Mezilesice [stávala u Slavkova] a tvrzště Dvorce. Ve

stejném roce bylo panství rozšířeno o Rešovice s pustým hradem Kepkovem, pustou vsí Kunůvky a pustými Bohušicemi. Tím se vlastně jádro slavkovského velkostatku ustálilo v 15. století. V roce 1509 koupil Oldřich z Kounic, po marných pokusech dědiců Žofie z Valdštejna[manželka Petra od sv. Jiří a z Pezinku] získat panství zpět, se stali Kounici majiteli slavkovského panství natrvalo po několik století. V r. 1531 patřil k panství hrad a město Slavkov s dvorem, vsí Němčany, Hodčice Heršpice s pustou tvrzí Dvorce, Nížkovice, Nížkovice s pustou tvrzí, pustý hrad kunůvský, pusté vsi Kunůvky s tvrzí a Bohušice, žleby Irojanov a Rožmitál se vším příslušenstvím. V r. 1550 byla k panství přikoupena pustá ves Kroužek

V roce 1593 rozšířil Oldřich z Kounic slavkovské panství o Nový Rousínov [dnes Rousínov], roku o 1600 o Koberice, roku 1606 o Milešovice a roku 1612 o Mouřínov. V roce 1601 koupil ještě Kopunic panství Lomnici a Unerský brod. Na celém pozemkovém majtku usiloval o intenzivní hospodářství ve vlastní režii. Od slavkovského panství se pak dostaly k lomnickému dílu vsi Nížkovice, Koberice, Milešovice a Mouřínov v r. 1617. Po bělohorské bitvě přišli bratři Bedřich a Karel z Kounic o své statky Uherský Brod a Lomnici, neboť byli jinověrci. Jejich nejmladší bratr Lev Vilém, tehdy pětiletý, byl převychován v katolické víře a do jeho zletilosti spravoval panství Slavkov kardinál František Ditrichštejn.

[pokračování příště]

Dr. Eva Procházková

DVOJÍ PREMIÉRA

V neděli 14. dubna se ve Slavkově uskutečnilo první kolo veřejné aukce. Po deváté hodině uvítal šéf dražebního teamu ing. Marada diváky a kupující. Těm druhým popřál "pevné nervy a chladný rozum při rozhodování, do čeho vloží své peníze." Představil také licitátora Z. Julínka, jeho pomocníka ing. J. Úlehu a náhr. licitátora R. Rause. Jako první se dražil stánek PNS na Palackého náměstí, vyvolávací cena byla 8000 Kčs. Boj začal mezi kupujícími s čísly 151 a 153. Když částka dosáhla čtyřiceti tisíc, zájemci už svá dražební čísla ani nesundávali. Cena valem rostla a dostala se posléze na 1000 Kčs za m² stánku [= 8 m²]. Pak nastala dražební horečka. Licitátor při této sumě dvakrát odklepl [řka formule známé zatím jenom z filmů], a pak čekal tři minuty, ve kterých se měli kupující rozhodnout: Přihodit nebo to vzdát. Po dvaceti minutách licitace a částce 90 000 Kčs se překvapivě přidal další kupující. Abych vás dále nenapínal [protože těch podle zákona třímínutových pauz bylo osm a všechna čest licitátorovi, dokázal po tuto dobu udržet diváckou pozornost], stánek PNS, který měl v minulém roce tržbu 1. 300 000 Kčs byl vydražen ve čtyřiceti minutách zájemci s číslem 151 za 100 500 Kčs

Dále se dražila prodejna masa a uzenin na ul. Nádražní, která se ani v holandské dražbě [sejde-li se 5 nebo více zájemců a nereflktují na vyvolávací cenu, snižuje se tato po 10% až na 50% původní částky] prodána nebyla. Naopak, prodána byla prodejna potravin na ul. Nádražní a stánek občerstvení u nádraží ČSAD. V přestávce mezi dražbami jsem požádal o pár slov licitátora Zdenka Julínka, který ten den debutoval. Jak se cítíte při premiéře? "Normálně. Absolvoval jsem školení, připravil jsem se, dělám jak nejlíp umím. Očekával jste dnes jiný průběh?" "Probíhá to podle mých předpokladů. Lacinější věci se draží směrem nahoru, u

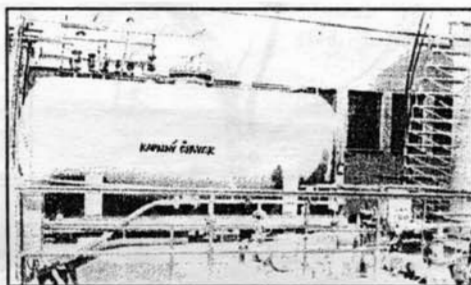
dražších věcí jsem očekával holandskou dražbu. Když je to dražší, lidé se dají dohromady aby objekt získali za výhodnou cenu. Jak jste se dostal k této práci? "Baví mne kontakt s lidmi a jako starý divadelník jsem si řekl, že zkusím něco nového."

Po Slavkově šla fůma, že restauraci Darney [cena 3. 838 000 Kčs] mají známit známí umělci Bolek P. a Chantal P. - P. Neviděl jsem je a restaurace vydražena nebyla. V kulóarech jsem ale při odchodu slyšel, že určitě přistě...

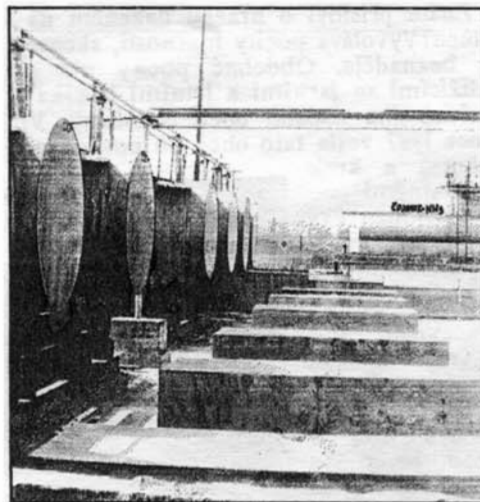
[MaJ]

O ČPAVKOVÉ VODĚ

Původně jsem měl domluvenu schůzku s ředitelem ACHP p. Válkem. Protože byl ale ve smlouvenou dobu mimo podnik, zašel jsem si za technologem Petrem Navrátillem. *Jak jste připraveni na čpavkovou vodu?* "Do cisteren, před kterými teď stojíme [viz. foto-pozn. red.] a kde je čpavek, se bude stáčet čpavková voda. Ted tady máme [rozhovor pořízen 15. 4. - pozn. red.] posledních 20 tun čpavku. Do konce měsíce dubna by se mělo se čpavkem skončit. Od května by se měla začít předclávat technologie. Projekt zpracoval Centroprojekt Zlín, samotnou práci vykoná podnik Chemont." *Proč se na čpavkovou vodu přechází až teď?* "Částečně nás k tomu donutily události v minulém roce. Ale i předtím byly tyto tendence, bezpečnost se nám nezdála

dokonale zajištěná. Není zde žádný havarijní systém. Když se čpavek dostane do povětří, poznáme to čichem nebo vizuelně." *Slyšel jsem, že vám havarijní systém nabízen byl...* "Předloni jsme měli jednání na toto téma, byla nám nabídnuta spolupráce s Barumprojektem Zlín, dokonce jsme tam měli objednávku na projekt. Nakonec se ale zjistilo, že situace je neřešitelná. Šlo o senzory, které měly hlásit přítomnost čpavku. Ve skutečnosti by hlásily i přítomnost čpavku, ale i třeba nastartování automobilu v jejich blízkosti." *Existuje varianta, ve které by se mohla výroba ke čpavku vrátit?* "V případě ekonomických ztrát je vypracována varianta návratu k původní technologii, tedy ke čpavku. Původní potrubí zůstane zachováno, některé jeho části přizpůsobeny." *A na závěr, slyšel jsem, že z podniku odcházíte, je to pravda?* "Ano, o důvodech nechci mluvit." *Děkuji vám za rozhovor*

[MaJ]

TS OZNAMUJÍ

Technické služby oznamují, že od 1. 4. 1991 jsou stanoveny na základě Zák. č. 526 90 Sb. zák. nové ceny:

1. Za svoz tuhých domovních odpadů ve výši 170,-Kčs za popelnici ročně. V roce 1991 vychází tato cena na 140,-Kčs za 1 kus. 2. Za uložení 1m³ tuhého komunálního odpadu na skládku ve Slavkově 10,-Kčs pro občany, 50,-Kčs pro organizace, včetně soukromých podnikatelů a družstev. Dále oznamujeme, že od 1. 4. 1991 je skládka otevřena v pracovní dny od 8. 00 do 14. 00 hodin, v sobotu od 9. 00 do 16. 30 hodin. Individuální žádosti o uložení odpadu je možno dohodnout přímo na TS, Špitálská 733, Slavkov u Brna.

PŘÁTELSTVÍ SLAVKOV - AUSTERLITZ

Na počátku, před několika lety, to byla celkem náhodná zmínka v rozhovoru s přáteli v Amsterdamu. V létě 1989 pak přišla neméně čekaná, zato však inspirující návštěva jedné nizozemské rodiny ve slavkovském muzeu. A tehdy se stala z dosud mlhavé a nejasné informace jistota: Slavkov u Brna má v Nizozemí své dvojče - obec jménem AUSTERLITZ!

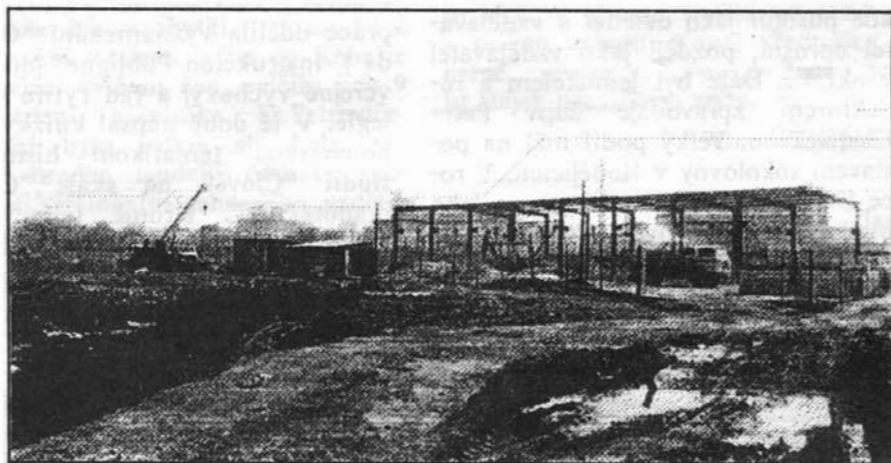
Jak k němu přišel? Kdysi, v čase před onou slavnou bitvou v prosinci 1805, rozkládalo se nedaleko nizozemského města Zeistu [poblíž Utrechtu] velké vojenské ležení. Část těch, kteří odtud táhli až do středu Evropy a po slavném vítězství v řadách francouzské armády zase zpět, nazvala svůj nový trvalý domov po onom místě, jež se stalo nadosmrtným synonymem jejich statečnosti a hrdosti. Dnes je jednapůltisícový Austerlitz, obec v krajíně na Nizozemí neobvykle lesnaté, místy dokonce i mírně zvlněné, poklidným místem [pro někoho snad i trochu nudným, pro všímavého však určitě přitažlivým], ve kterém žijí lidé, s nimiž je radost se setkávat, rozumět si i přát se, přátelit se. Po listopadu 1989 se změnlo mnohé. Mezi jiným i to, že dopisy "odtud" "tam" a naopak se začaly dostávat skutečně do rukou adresátů a v šuplíku na tehdejší národní výboru se některé předchozí dostaly na světlo. Díky laskavosti Stichtingu, spolku našich krajanů v Nizozemí, se loni na jaře zástupci národního výboru, muzea a napoleonské společnosti mohli zúčastnit celoevropské konference Východ - Západ v Rotterdamu. A při té příležitosti se také setkat, nejprve na radnici v Zeistu a potom, to hlavně a především, v obývacím pokoji domku Franse Emminka, představitele sdružení "Austerlitz Belang", s novými přáteli. Holanďané, aspoň ti, které jsme poznali, totiž příliš nemilují oficiality, jednací síně a proslovy. O to raději a se zjevným potěšením, s věcností a zdánlivým odstupem na straně jedné, ale i s nenápadným neokázalým humorem na straně druhé, dávají přednost setkávání tváří v tvář - people to people - lidé s lidmi. Projevilo se to brzy. Tři týdny po prvním setkání vystoupila v Austerlitzu a v Zeistu šermířská skupina Manus Armata, působící tehdy při slavkovském muzeu, o měsíc později se zúčastnilo slavkovské družstvo austerlitzkého "Kampementu" [období naší Hec olympiády] a jarmarku. Rada návštěvníků z Austerlitzu navštívila Slavkov a Historické muzeum, byla i mezi diváky prosincových vzpomínkových akcí k 185. výročí slavkovské bitvy. Dosa-

vadními inspirátory a organizátory setkání byli pracovníci Historického muzea, Československé napoleonské společnosti a členové Sdružení přátel Slavkova. Pro letošek a první polovinu roku 1992 připravují ze svými partnery z Austerlitz Belang [podobné spolky jsou v nizozemském společenském životě obvyklé a časté, samostatné a nezávislé na obecních úřadech, které je pouze věcně, organizačně a zčásti finančně podporují] několik akcí. Mezi jiným účast družstva vítězného Kobudo z loňského "Kappementu" na slavkovské Hec-olympiádě, výstavku o Slavkově a slavkovské bitvě jako součást větší expozice o dějinách Austerlitzu v tamním Společenském domě, pracovníci Historického muzea hodlají vedle této výstavky pro Austerlitz a Zeist také přednášku a besedu s diapozitivy, nizozemští přátelé nabízejí přednášky a besedy s odborníky v řadě oborů, jako je počítačová technika, správa, sociologie,

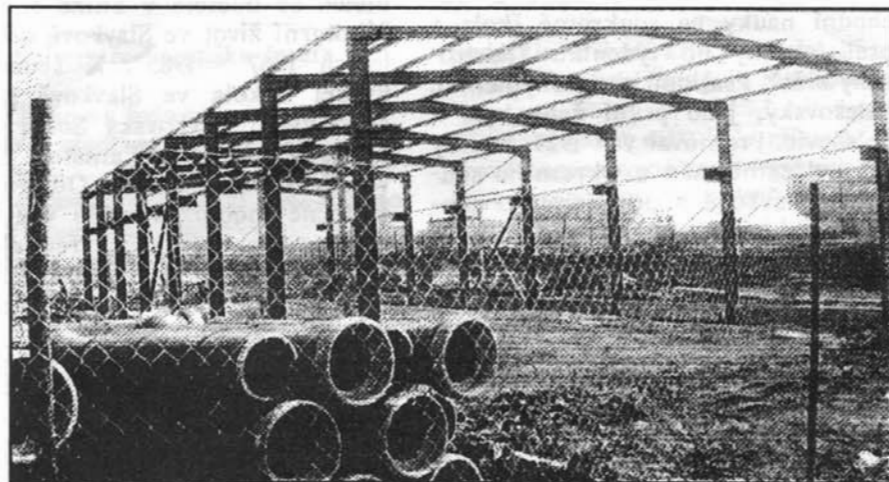
životní prostředí aj. [Neformální jednání se uskuteční ve Slavkově počátkem května.]

Vedle Darney se tak slavkovským občanům otvírá možnost pro přátelství s lidmi, s nimiž je pojí jméno jejich domova i historické události. Pravda, dnes už - a věrme, že tomu tak bude i v budoucnosti - nejsou družební vztahy mezi občany s různých zemí zámkou k tomu "dostat se ven". Padly hranice [byť zatím trvají ty ekonomické] a otevřel se prostor pro skutečné přátelství mezi lidmi s lidmi, rodin s rodinami, školáků se školáky, spolků se spolky. Věřme, že na sebe nenechají dlouho čekat. Vždyť - jen tak mimochodem - od podzimu se pětadvacet austerlitzkých učí česky!

Dr. Jaromír Hanák

A. S. AUDO SLAVKOV STAVÍ

Před ACHProstle nová výrobní hala a.s. AUDO SLAVKOV

BOHATÁ ČINNOST JUDR. GREGORA

K 90LETÉMU VÝROČÍ JEHO NAROZENÍ

Dalším slavkovským občanem, který pro město vykonal mnoho záslužné práce je JUDr. Jaroslav Gregor. Narodil se r. 1901 v Rašovicích v rodině řídicího učitele, který byl v roce 1911 přeložen do Hodějic. Následujícího roku nastoupil Slávek středoškolská studia na reálném gymnáziu v Bučovicích. Za první světové války byl s celou třídou policejně vyšetřován za šíření protistátních letáků. Po osvobození roku 1918 byl zvolen předsedou studentské samosprávy a delegátem na pražský středoškolský slet. V roce 1920 maturoval s vyznamenáním. Téhož roku vstoupil na právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. V Hodějicích se stal členem Sokola, kde působil jako cvičitel a vzdělávatel dorostu, později jako vzdělávatel v okrsku. Dále byl jednatelem a redaktorem zpravodaje župy Petra Chelčického. Velký podíl měl na postavení sokolovny v Hodějicích. V roce 1922 mu náhle zemřel otec a jeho matka se přestěhovala do Slavkova, kde bydlela u Dubinů. Ve Slavkově pokračoval Gregor v sokolské činnosti. Jeho zásluhou se konal župní slet ve Velešovicích a župní závody ve Slavkově. V té době začala jeho literární činnost. Psal milostné dobrodružné romány a stal se členem Kola moravských spisovatelů. Aby mohl dále studovat, vypomáhal si externími hodinami občanské a obchodní nauky na soukromé škole a psal fejetony do týdeníku "Ilustrovaný svět". Psal pod pseudonymem J. Velešovský, jeho první žena byla z Velešovic. Promoval v r. 1927. Krátký čas byl zaměstnán u Okresního soudu ve Slavkově a po návratu z prezenční vojenské služby u Krajského trestního soudu v Brně. Vzhledem ke svému zájmu o hospodářské otázky přestoupil v r. 1928 k finanční správě, nejdříve k berní správě Brno - město III, kde byl jmenován komisařem, a později přešel do prezidia Zemského finančního ředitelství. Seznámil se s prof. Aloisem Slovákem, proslulým kazatelem u Jezuitů a nadeným pro-

pagátorem Mohyly míru na slavkovském bojišti a stal se jeho spolupracovníkem. Navázal rovněž styky s Francií a získal takto Mohyle míru mezinárodní poslání. Byl iniciátorem a generálním jednatelem Napoleonské výstavy ve Slavkově v roce 1931. Výstava se konala pod záštitou vlády a navštívil ji také prezident T. G. Masaryk. Výstava byla tak velkolepá, že přesáhla rámec Slavkova. U příležitosti výstavy byla vydána krásná publikace "Slavkov a Napoleon", kterou Jaroslav Gregor připravil a redigoval. Vycházejí z propagace slavkovského bojiště, dostal se na širší bázi cizineckého ruchu a na spolupráci československo-francouzskou. Navštívil několikrát Francii, přednášel na Sorboně o vzájemných vztazích. Od roku 1933 byl v čele Společnosti přátel Francie. Francouzská vláda mu v uznání jeho práce udělila vyznamenání "Officier de l'Instruction Publique" [důstojník veřejné výchovy] a řád rytíře Čestné legie. V té době napsal knížky z napoleonskou tematikou: historickou studii "Člověk na skále", "Císařův praporečník". Kromě toho napsal několik povídek a románů. Mimo to se stal divadelním referentem Moravských novin a jednatelem Zemského cizineckého svazu v Brně. V letech 1933 - 35 se konaly ve Slavkově Napoleonské hry, rekonstruující v davových scénách v přírodě za pomoci čs. armády bitvu u Slavkova. Autorem a hlavním pořadatelem byl J. Gregor. Podrobnosti o těchto podnicích se dočtete v knize J. Vlacha "Kulturní život ve Slavkově u Brna v letech 1867 - 1985". K šedesátému výročí Sokola ve Slavkově [1869 - 1929] vydal slavkovský Sokol za redakce dr. Gregora "Památník Sokola ve Slavkově u Brna". Od květnové částečné mobilizace 1938 vedl prakticky zemské finanční ředitelství v Brně a provedl všechna opatření k zabezpečení chodu finanční správy v dobách ohrožení státu v souvislosti s evakuací pohraničních úřadů ze zbraného území. V době heydrichiády [1941] začal formovat ilegální skupinu finančních zaměstnanců, kterou v r. 1944 jako celek zapojil do skupiny podzemních národních

výborů. Počátkem r. 1945 byla skupina vyzrazena a v březnu t. r. byl dr. Gregor opět zatčen. Protože se blížila fronta, byli vězni odvezeni z Brna do koncentračního tábora v Mirošově u Rokycan, kde se stal členem ilegálního výboru. Vězni koncentračního tábora se osvobodili 5. května 1945 před blížící se americkou armádou. Za doby okupace vznikly knihy: "Hovory s tebou" [1945] a "Vzpomínky na Mirošov" [1946]. Po osvobození přijal funkci zástupce vedoucího zemské fin. správy a v r. 1947 ho ministr financí jmenoval vedoucím zemské finanční správy. Byl opět zvolen předsedou Zemského cizineckého svazu v Brně a místopředsedou Ústředního svazu pro cizinecký ruch v Praze. Byl jmenován předsedou správní rady Výstavní akciové společnosti v Brně a stal se členem Syndikátu českých spisovatelů, místopředsedou pobočky Společnosti ČSR - Francie, kde vydal publikaci "Generál Taucher vzpomíná". V lednu 1949 byl povolán na ministerstvo financí, kde byl nejprve přednostou prezidiálního odboru a od 1. 7. 1949 byl jmenován náměstkem ministra financí. Tuto funkci zastával do března 1953. V té době se věnoval vedle své práce literární činnosti, otázkám cizineckého ruchu a tělesné výchovy. V souvislosti s procesy v padesátých letech byl svého místa zbaven [rovněž všech funkcí i členství ve všech organizacích] a přeložen jako referent ke státní spořitelně v Praze 16. V r. 1961 odešel do důchodu. V té době nemohl ve větším rozsahu využít svých znalostí a schopností, a v publicistice se mohl projevit pouze v omezené míře. Celá doba a zejména nešetrné a ponižující způsoby zacházení, které se tehdy běžně uplatňovaly, působily na jeho psychický zdravotní stav, který se stále zhoršoval. Rehabilitace se nedočkal, zemřel 15. dubna 1968 po dlouhém utrpení na rakovinu. Byl zpopelněn a podle jeho přání byl jeho popel rozset na pražském hřbitově na Malvazinkách.

Jaroslav Vlach

SLAVKOVSKÝ SOKOL

V roce 1901 se konal v Praze II. sokolský slet. V jednotě vše ožilo, a všude bylo plno ruchu. "Svatopluk" se konečně obměkčil a vydal jednotě slavnostní prapor. Byl pořízen nový "futrál", na hrot žerdi byl pořízen hliníkový sokol. V Praze zastupovalo jednotu 14 bratrů a nejcenějším, co si domů přivezli, byla nálada zříditi ženský odbor. IV. slet znamenal vůbec novou etapu v dějinách sokolstva, která se rovněž odráží i v historii naší jednoty. Veřejné cvičení dorostu skončilo deficitem, ale získalo Sokolu nové hochy, jímž se také zalíbil nový dorostenecký kroj [byl vystaven v obchodě sl. Znebejánkových, nyní Švadlenka]. Mezi činovníky objevuje se poprvé funkce vzdělavatele, ktero svědomitě plní učitel br. Nováček a ke konci roku dochází zpráva, že na sletových závodech br. Petrovič dobyl diplom a stříbrnou medaili. Jednota kráčí vstříc novým úspěchům, nové práci v okrsku a pomáhá jednotám mladším a slabším.

R. 1902 počala se se usměrňovat činnost vzdělávací, která byla dosud náhodná a příležitostná. Br. Nováček zavedl novotu: Oslava Husova se konala 6. července, do té doby konala se nepravdělně pálením hranice na Urbaně, podle toho kdy získala jednota řečníka. Dalším počinem vzdělávacího

sboru bylo zavedení proslovů před šikem.

Veřejné cvičení bylo uspořádáno v zahradě br. Coupala na Bučovické ulici [později tiskárna br. Šimka, předtím hostinec u Fryštenských] bylo však oproti některým rokům poněkud slabší. Do Moravské Ostravy k zájezdu ČOS jelo 8 členů. Myšlenka vlastního krovu znovu ožila. Tentokrát měla býti koupena stáj spodní kasárny [vedle domu p. Stracha]. Br. Matoušek nakreslil polohový plán a podle něho vypracoval br. ing. L. Čížek z Prahy, projektant všesokolských sletů, plán sokolovny. Rozpočtu oprav, jehož výše byla 1050 K se zhroutil nový pokladník br. Lejsek. Když nebylo naděje, že by obec objekt darovala anebo za nízkou cenu prodala, zdál se výboru tento projekt příliš nákladný, a proto z něho zase sešlo.

Z roku 1903 máme tak kusé protokoly, že lze zachytit pouze dvě významnější události: výlet do Koberic a zahájení cvičení žen, cvičilo jich 9 za vedení náčelníka br. Petroviče. Nadšení bylo velké, ale byla zde určitá hradba tehdejší dámské společnosti. Příčiněním tehdejšího vzdělavatele br. uč. K. Mrázka [později JUDr. a okres. školní inspektor] nejsilnější překážky byly zdohány a předsudky zlomeny, takže již v příštím roce

začal ženský odbor veřejně vystupovati.

Rok 1904 byl rokem horlivého úsilí a četných úspěchů. Již na Novýrok sdělil centrální ředitel Kounicova panství br. Fr. Novák jednotě, že hrabě zdarma zapůjčil jednotě za tělocvičnu místnost v podzámčí [nynější sklady Zeleniny]. Cvičící členstvo se tam hned mužstvo přestěhovalo, dostalo do začátku kruhy, konč a šplhadla. V podzámčí se také usadila také sokolská "Thalia", o které bude zvláštní článek. Obec prodala jednotě místo na stavbu sokolovny a sice "rajtsuli" [kde stojí československá modlitebna]. Odtud se také vysvětluje pojmenování ulice Fügnerova. Poněvadž místnosti v podzámčí jakž takž vyhovovaly a o stavbě sokolovny se zatím neuvažovalo, na veřejném cvičení, konaném ve stromořadí za kostelem, vystoupily poprvé ženy, cvičily tyče a náradí. Br. Mrázek ujal se vzdělávací činnosti s velkou energií. Konal přednášky a četné proslovy. Po cvičení pak br. Hájek nadvicoval zpěv.

Od r. 1905 přístě.

Jaroslav Vlach

ZAJÍMAVOSTI ZE SLAVKOVSKÉ KRONIKY

MILÍ ČTENÁŘI, V TOMTO VYDÁNÍ ZAHAJUJEME NOVÝ SERIÁL NAZVANÝ "ZAJÍMAVOSTI ZE SLAVKOVSKÉ KRONIKY".

V roce 1897, 29. ledna při pohřbu Albrechta Kounice vypukl požár v obrazárenském pokoji na slavkovském zámku tím, že zadržný trámec do komína chytil a přilehlé dveře zapálil. Oheň byl záhy udušen. Škoda na obrazech byla 1000 zl., nábytek na 30 000 zl.

1898 -5. ledna byl zrušen školní plat na obecné škole ve Slavkově na památku jubilejního roku padesátiletého

panování císaře Františka Josefa I..

1898 -26. února bylo provedeno ve Slavkově předláždění ke kostelu

1902 -20. února se rozešel pěvecký spolek "Svatopluk", Čtenářský spolek vzal do opatrování piáno, harmonium, hubebniny.

1904 -13. února živnostenské společenstvo ve Slavkově žádalo o zavedení měsíčních dobytčích trhů. [Thy nebyly povoleny]

1905 -11. února byla městská rada zmocněna obecním výborem, aby

podnikla veškeré kroky ke zřízení odborné dřevařské školy ve Slavkově

1925 -začátkem roku byla zřízena první koncesovaná soukromá doprava osob autobusem mezi Slavkovem a Žarošicemi. Autobus, který tuto dopravu konal, byl dosti nepatrný, pro 15 osob. Vyjížděl ráno ze Žarošic, zastavoval u Bílého vlka [myslivna] v Nížkovicích, Slavkově nádraží a Slavkově městě. Jezdil dvakrát denně. V tomto roce se též ve Slavkově velmi rozšířily motorové dvojkolky, samy nebo s přívěsným vozíkem. V létě jich bylo 14.

SLAVKOVŠTÍ RODÁCI – UNIVERZITNÍ PROFESOŘI

Slavkov je do povědomí lidstva zapsán jako dějiště zuřivé a krvavé bitvy tří císařů. Je bohužek méně znám jako město, v jehož zdech se narodily osobnosti, které se proslavily na jiném a záslužnějším poli lidské činnosti. Příspěly totiž svými poznatky, vynálezy a ideami do společné pokladnice vědecké celého lidstva. Mám na mysli vysokoškolské učitele, kteří nejen podstatně rozšiřovali poznatky a nové ideje, ale dovešli je i předávat ex cathedra mladým a přicházejícím generacím. A Slavkov v tomto ohledu není zdaleka městem nejmenším, a může se honosit osobnostmi, které přispěly k lepšímu životu a lepšímu přísti. První slavkovský rodák, který se stal vysokoškolským učitelem, byl významný botanik a hortolog František SCHMID. Narodil se ve Slavkově roku 1751. Vyučil se v Kromčříži zahradníkem a roku 1772 byl hrabětem Václavem Kounicem [1711 -1794], rakouským diplomatem, kancléřem a rádcem císařovny Marie Terezie, odeslán na studijní cestu do botanických ústavů a zahrad ve Vídni, roku 1773 do Holandska, později do Anglie. Ze studijních cest se vrátil do Vídně roku 1774 a stal se Kounicovým poradcem ve zřizování a vedení jeho zahrad a parků. V té době byla právě znovu zřízena císařem Josefem II. zrušená Císařsko - královská Tereziánská rytířská akademie, a na ní byl jmenován profesorem a přednášejícím praktického zahradnictví. Byl také pověřen dohledem na veškeré univerzitní zahrady ve Vídni a zřízením Ekonomicko-botanického oddělení, v němž založil proslulé arboretum. Pěstoval v něm nejrůznější, najmě cizokrajné, stromy a keře, jakož i některé tehdy ještě ve střední Evropě málo známé užitkové rostliny. Výsledkem jeho péle a práce bylo čtyřsvazkové dílo "Pověsečné pěstování stromů a vyobrazení tuzemských a cizokrajných stromů a keřů v Rakousku, jejichž pěstování je v Rakousku užitečné a možné. Dílo začalo vycházet roku 1792, a každý svazek obsahoval šedesát kolorovaných mědirytin v díle popisovaných stromů a keřů. Nepodařilo se mi zatím zjistit další Schmidovy osudy, ani místo a datum jeho úmrtí, ani okolnosti, zda se dostával znovu do rodného města. Je to však velmi pravděpodobné; jeho chlebovárci, hrabata Kounicové jej zcela určitě do jejich sídla, slavkovského zámku, povolávali a využívali jeho velkých zahradnických znalostí při zřizování rozsáhlé zámecké zahrady ve francouzském stylu [v níž ještě před nedávnem rostly některé vzácné cizokrajné dřeviny]. Dalšími slav-

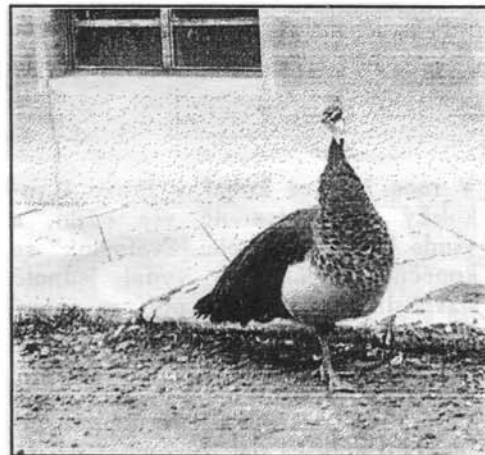
kovskými rodáky, kteří se stali univerzitními učiteli, byli PhDr. František Koláček, profesor teoretické fyziky na pražské univerzitě, narozený roku 1851 a MUDr. Miroslav netoušek, profesor vnitřního lékařství v Bratislavě, Brně a Praze, narozený r. 1889. Jejich životu, dílu a významu věnujeme pozornost v příštích číslech Zpravodaje.

Profesor MUDr. et PhDr. Josef Sajner, CSC.

ZE SLAVKOVSKÉ KNIHOVNY

Z historie Městské knihovny je nám známo tolik:

Když se v roce 1862 stavěla slavkovská stará škola [dnešní budova pošty], bylo pamatováno na více místností. V místnosti na rohu Husovy ul. a náměstí Palackého bylo tzv. "kasino", do něhož chodili občané čeští i němečtí, četly se časopisy české i německé. Později sio němečtí občané založili své "kasino", takže ve staré škole zůstala společnost pouze česká, v níž vznikla myšlenka na založení čtenářského spolku. Tuto myšlenku uskutečnili starosta města Jan Koláček a učitel Josef Mazánek. Stanovy spolku byly úřady schváleny a dne 3. dubna byla svolána první schůze Českého čtenářského spolku, při níž byl zvolen za ředitele spolku J. Valníček, místoředitelem J. Mazánek, pokladníkem J. Ličman a za knihovníka H. Berka. Začátky spolku byly těžké. Členové zaplatili jeden zlatý a mimo to si každý musel donést svou židli. Rovněž na topení, světlo a úklid se skládali. Řádného měsíčního příspěvku 25 krejcarů bylo používáno na předplacení časopisů. Koncem roku 1866 měl spolek 42 členů, ale již následujícího roku 65 členů, v roce 1893 devadesát členů. V roce 1879 byl připojen ke čtenářskému spolku hudební spolek "Svatopluk". Byly pak pořádány zábavní podniky [divadla apod]. Roku 1909 byl změněn Čtenářský spolek ve Slavkově na Občanskou besedu. Za první světové války byly podporováni ranění vojáci a byla zřízena knihovna pro místní vojenskou nemocnici. V roce 1918 převzalo město Slavkov spolkovou knihovnu Občanské besedy a umístilo ji do školní budovy [na dnešním Komenského, náměstí]. Knihovna Občanské besedy se stala základem pro Obecní veřejnou knihovnu města Slavkova, která byla

Páv slavkovský - v okolí zámku se nemůže minout

založena v roce 1920. V roce 1929 byla přestěhována do dvou místností na radnici, v jedné byla veřejná čítárna a ve druhé sklad knih. V třicátých letech měla knihovna přibližně 3000 svazků. V této době řídila knihovnu knihovni rada, jejímž předsedou byl J. Pluskal, jednatelkou R. Mazánková a knihovníky A. Šust a F. Bílek. Dnes je knihovna umístěna v budově slavkovského zámku. Řízena a spravována je Okresní knihovnou ve Vyškově. Pod metodickou působností spadá osm místních lidových knihoven - Heršpice, Hodčjice, Holubice, Koberice, Němčany, Nižkovice, Vážany nad Lit., Velešovice. V roce 1990 knihovna dosáhla 63 235 výpůjček knih a časopisů, které si vypůjčilo 140 registrovaných čtenářů, z tohoto počtu bylo 525 dětí do 14 let. Celkový počet návštěvníků byl 14 500. Čtenářům je k dispozici asi 34 000 svazků knih a 43 tisíc titulů docházejících periodik. V loňském roce bylo do knihovního fondu navraceno přes 200 svazků, které z něj byly vyřazeny po roce 1968. Kromě půjčování knih a časopisů se knihovna také věnuje knihovnické výchově. Čtenářem městské knihovny se může stát každý, kdo má o její služby zájem. Na tomto místě bych rád připomněl zavedení zápisného ve výši 20 Kčs (dětí do 14 let 10Kčs, čtenáři nad 70 let si mohou půjčovat knihy zdarma) na běžný kalendářní rok. Základní výpůjční doba je jeden měsíc (je jednotná v celém okrese Vyškov), může však být po dohodě prodloužena. Publikace, které knihovna ve svém fondu nevlastní, je možné objednat si z jiných knihoven v rámci ČSFR prostřednictvím meziknihovní výpůjční služby. A protože je knihovna službou obyvateľm města Slavkova, budeme se i my snažit o to, aby naši čtenáři od nás odcházeli maximálně spokojeni. Na vaši návštěvu se těší pracovníci knihovny - E. Drbalová (vedoucí), E. Drbal a J. Blažek.

Dle dostupných pramenů zpracoval Jiří
Blažek.

KOMENTÁŘ KC OF SLAVKOV

Od listopadové revoluce v roce 1989 uplynulo již téměř jeden a půl roku. Tehdy v těch mrazivých dnech jsme se všichni těšili především na to, že konečně nastanou doby, kdy budeme moci samostatně dle svého uvážení, rozumu a svědomí rozhodovat o věcech, které se nás týkají. Ale stále více na nás doléhá smutek z toho co se kolem děje. Jako bychom se neuměli chopit příležitosti a neuměli se k věcem čestně postavit. Jako bychom si nevěděli s tou demokracií rady. Radou městského zastupitelstva byla zřízena komise, která měla objasnit okolnosti kolem přípravy obchvatu. Úkolem sestavit osmičlennou komisi byl pověřen pan ing. arch. Jakoubek. Současně však byla dána podmínka, že do komise deleguje po dvou zástupcích každá politická strana a nebo hnutí působící ve městě. Na základě tohoto klíče byla komise sestavena a dala se do práce. Pan Hudec však dělal co

mohl, aby práci komise zastavil. (Mimochodem zaměstnanec státní správy a toto byla výhradně věc městského zastupitelstva). Již na druhém zasedání komise byl předložen opravený zápis z rady, podepsaný pouze Dr. Túpým autorem změny, který opravňoval také pana Hudce sestavením komise. Ani pan starosta nedokázal k opravě zaujmout jednoznačné stanovisko. Proto komise pokračovala ve své práci. Na její třetí zasedání přišel pan starosta Žatecký v doprovodu pánů Jakoubka, Kostíka, Zavadila a Hudce a sdělil, že rozhodli aby komise ukončila práci a předala dosavadní výsledky nové pětičlenné komisi. Rozproudila se vzrušená diskuse. Členové komise odmítli práci ukončit s tím, že jsou

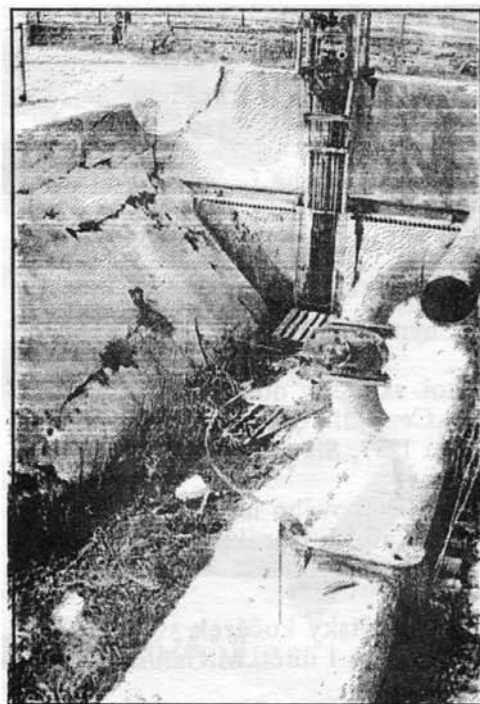
odpovědní radě, které své výsledky předloží. Komise nakonec svoji práci dokončila a to i přesto, že pan Hudec ji odmítl vydat materiály, které měl k dispozici. (Přesto, že jej o to požádal jak jeho nadřízený pan Kostík, tak i pan Žatecký!). Na zasedání rady, která se zabývala zprávou komise se zjistilo, že změna zápisu byla nesprávná. Rada se potom osobním vyjádřením jednotlivých členů přiklonila k doporučení komise pokračovat na variantě číslo 3. Jak jsme se dověděli na veřejném zasedání zastupitelstva dva členové rady nedokázali k této problematice zaujmout stanovisko a zdrželi se hlasování. Vedle Dr. Túpého to byl pan starosta. Na pokračujícím zasedání rady, které se konalo za dva dny však pan starosta svůj názor změnil a prohlásil, že je pro variantu č. 1. Dne 16. 4. 1991 se konalo plénum městského zastupitelstva. Jeho úkolem bylo rozhodnout o mnoha důležitých věcech. Nejen uzavřít kauzu variant obchvatu, ale také schválit (konečně!) rozvojový plán města a jeho rozpočet. Jednání bylo opět velmi vzrušené. Nedůsledné vedení schůze a porušování jednacího řádu ze strany předsedajícího bylo příčinou značného neklidu v sále a pokřikování přítomných. Prvním vzrušením bylo jednání o hospodaření města za rok 1990 a následné projednávání rozpočtu na rok 1991. Po výměně názorů se hlasovalo. Překvapilo nás, že starosta města se zdržel hlasování o rozpočtu na rok 1991. Potom přišel na řadu obchvat. Napětí vyvrcholilo! Po mnoha vystoupeních jak členů zastupitelstva tak i občanů města (a to se mnozí pro náhlé ukončení diskuse ke slovu ani nedostali) došlo ke hlasování. V poměru 13 : 7 hlasům se zastupitelstvo přiklonilo k usnesení rady a rozhodlo tak ve prospěch varianty číslo 3. Na tomto místě, je třeba poděkovat všem těm členům zastupitelstva, kteří, bez osobní zaujatosti se trpělivě propracovali všemi informacemi, aby nakonec dokázali rozhodnout a pohnout se strnulostí do které se Slavkov dostal a to i přesto, že si pan starosta občas neví rady.

KC OF Slavkov

JAK SE VÁM LÍBÍ?

Z ČENO VŠEHO SI SLAVKOVÁCI NEUDĚLAJÍ ČERNOU SKLÁDKU...

INZERCE

KOUPĚ

Menší pračku i bez ždímačky s el.přihříváním.Adr.v inzerci. ruční odstředivku mléka v dobrém stavu.Tel. Slavkov 949227.

Dětskou dřevěnou postýlku.L.Mazal,Komenského 336, Slavkov.

Pěkné kastlové visací hodiny "pendlovky" se závažím - bicí.*Cenu respektuji*.Adr.v inzerci.

PRODEJ

Zvětšovač Magnifax na svitkový film i kinofilm.Cena dle dohody.B.Horáček, Bučovická 174, Slavkov .

Velmi levně krbové nářadí.Tel.941283.

Nové šedomodré umyvadlo s nohou.A.Hamerník,Křižanovice 161.

Nová kolečka s gumovým kolem.Cena 500 Kčs.V.Barták, Slavkov,nám.71.

Krásné paroží na stěnu - šestnáctěráka s lebkou.***Adr.v inzerci.

10 ks komínovky prům.15cm, 1 ks překlad 120 cm.Adr v inz.

Žebře jednoduché i dvojité.F.Hrazdílek, Heršpice 153, pošta Nížkovice.

Fotoaparát "Zenit" pův. cena 1400 Kčs, nyní 800 Kčs.Adr.v inz.

2pokoj. skříně v dobrém stavu.Cena dle dohody.E.Májková, Z.hora 1357, Slavkov

27 m2 trubkového lešení i spodlážkami.L.Horáková,Na nivě 601,Křenovice.

Hluboký dětský kočárek sv.modrý zn.Vanda po 1 dítěti.M.Galusková

Slavkov, Sušilova 409.

Sazenice vinné révy.Odrůdy:André, Vavřinec, Müller, Mopr, Veltlín.Ks 15 Kčs.A.Holešínský, Čejč 335.Tel.95459.

Kvalitní dubové sudy 200 l a 50 l čisté dobře udržované, za přijatelnou cenu.Výhodná koupě.Adr. v inz.

Dlouhé svatební šaty na výšku 170 cm se závojem v pase na gumu.Cena 1000Kčs.Žouželová, Slavkov 1193.

Pultový mražák 120 l, domácí výroba.Cena dle dohody.Tel.941634.

Konf.stolek do obýv,pokoje, barva hnědá, horní deska-lesk.Cena 600 Kčs.R.Májek,Z.hora 1327,Slavkov.

Novou zahradní bránu 150x300 s bočními sloupky, cena dle dohody.Tel.941120.

Sport.kočárek zn Zekiwa.Cena dle dohody.D.Hrazdírova, Polní 1337.

Prodám velmi levně býv,obch.skříně a regály .Vše v dobrém stavu, vhodné i do dílen a ruz.zařízení.Zn:Ve Slavkově.Adr.v inzerci.

AUTO - MOTO *Prodej*

Škoda octávia.Adr. v inz.

Wartburg 353-de lux bílý garážovaný,álo jetý vybavený.Tel.941106.

Moto-Babetu r,v,1990.Jako nová.Cena dle dohody.Adr.v inz.

Motocykl ČZ 175 Enduro, brzy.Cena dle dohody.P.Šverda,Smetanova 1064,Slavkov.

Lada 2101 po havárii na náhr,díly.Motort,převodovka po GO.Najeto 22 000 km.Cena dle

dohody.M.Žoužela, Slavkov 1193.

Škoda 100 r,v.1970, najeto 93 000km.Vše v dobrém stavu.Cena dle dohody.Adr.v inz.

NEMOVITOSTI \$ VÝMĚNA \$ PRONÁJEM

Vyměním státní byt 2+1 za menší byt 1+1 I.kat.E.Májková, Zl.hora 1357, Slavkov.

Prodám pozemek ke zřízení zahrady - kvalitní - 1m2 48Kčs.Nabídky ponechejte v inz.

Hledáme nájem bytu 2+1 i podnájem v rod.domě nebo celého rod.domku.Pro dva starší manžele.Zn Brzy, dohoda určitá.Adr. v inzerci.

Za výhodných podmínek najmu volné prostory pro sklad.dřev.výrobnků.Kryté plochy i ke stání auta.Adr. v inz.

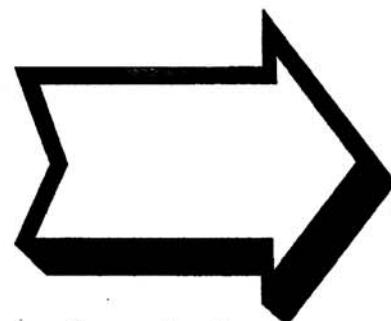
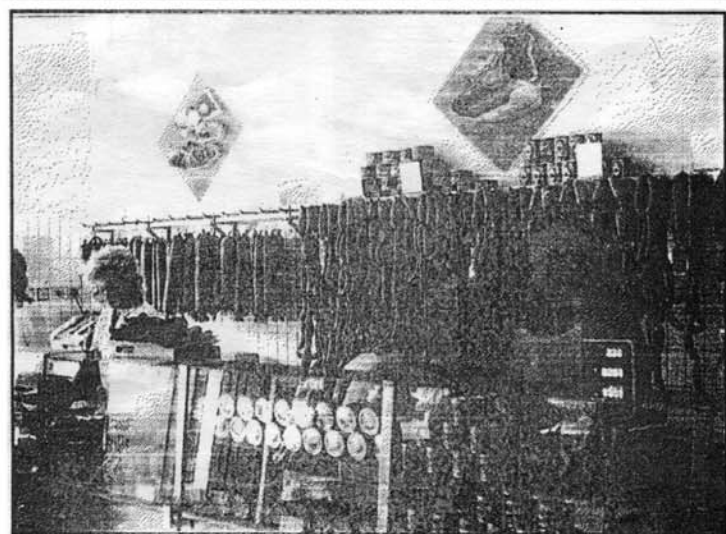
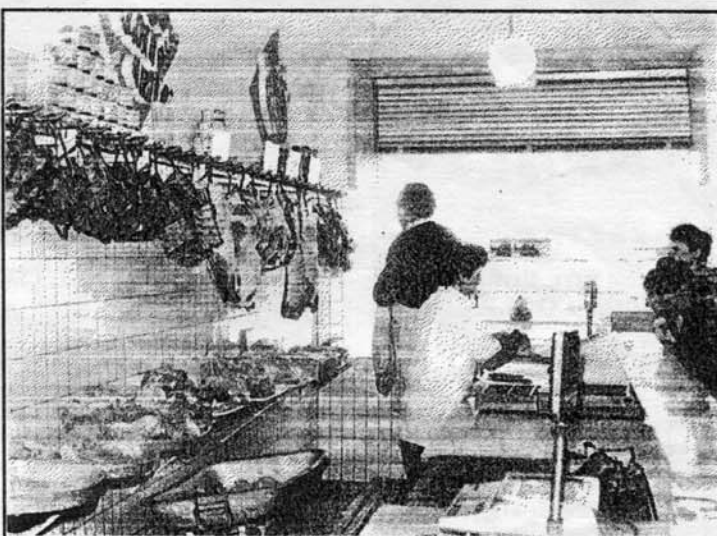
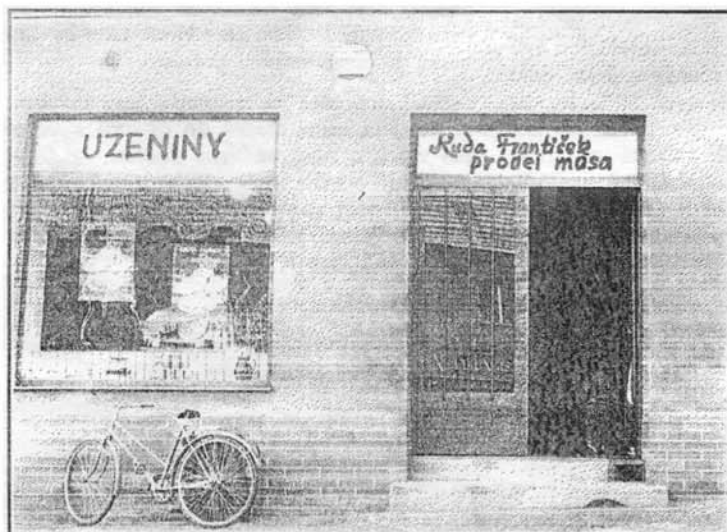
Vyměním byt 3+1 s garáží na Polní za rod.domek se zahradou ve Slavkově.Nabízím rod.dům s velkou zahradou v Milonicích u Nesovic.Trnka,Polní 1328,Slavkov.

TS Slavkov nabízí do ekonomického pronájmu koupaliště na 5 až 10 let.Informace pro vážné zájemce podají TS města Slavkova u Brna, Špitálská 733, tel.941302.

TS Slavkov nabízí možnost umístění reklamy v areálu koupaliště, na popelářských vozecích *BOBR* (svoz z 26 obcí).Ceny stanovíme dohodou.Bankovní spojení Komerční banka Vyškov, č.ú. 19-3129-731.

INZERCÍ PŘIPRAVUJE PAN F.ZELINKA, U INZERÁTŮ, KDE NENÍ UVEDENA ADRESA ANI TELEFON, SE DOZVÍTE INFORMACE V INZERCÍ NA ULICI ČSA. ***BEZ REDAKČNÍCH ÚPRAV***

PŘEDSTAVUJEME VÁM – F. KUDA PRODEJ MASA

POKRAČOVÁNÍ...

PROČ SE NA URBANĚ NERODÍ VÍNO

VYPRÁVÍ BÁJE VE STARÉM SLAVKOVSKÉM NÁŘEČÍ...

Tó dobó, co sv. Petr chodil po světc, přišek taky do Slavkova. Dlóho to vodkládal, sleščí, že só u nás lidi lakomeci a škrobaři, tož si povědal: "Počkám ešče, šak se obrátijó." Museli být u nás mocka zlí lidi, protože ze Slavkova šel rovnó do nebe. Čekal teda sv. Petr na tu nápravu hodně dlóho. Přišek tak k podzimku. Belo to vodpoledne, slunko moc svítilo a bel krásné deň. Nepodo k nim do domku, povědá si sv. Petr, bezteho my mě vodbylí. Šel akorát vod Bílího Vlka a Slavkov měl před sebou. Rmótilo ho, mosí ešče před tím vopuštěním země ještě setkat se se špatnýma lidíma a přemčšlel, jak by poznal jejich lepší stránku. Kóčne se kolem sebe a vidí krásný pola, óroda bela už pryč. Voni tenkrát Slavkováci nesázeli ešče řepu, protože cukrovar nebel vestavené. Kókl

se dál a ovidí nad Slavkovem taková krásná horu. Bela ešče celá zelená a lidi se tam jen hemžile.

Prošel teda ten sv. Petr Slavkovem. Nikde se nezastavel, ale rovnó na Urban. Dež jim Pánbů dal tak pěknó hlinu a órodu, tož snad vokážó se lepšima, myslel si ten svatě. Na Urbánku vám belo veselo. Von bel tenkrát celé zarostlé vinicama a právě belo vinobraní. Sv. Petr teda šel vzhůru do kopca, kóčne sem, kóčne tam, ale níkdo ho nepozdraví. No, mladí lidi, povědá si, majó zábavu a nevšimnó si. Doňda až nahoru, upotil se. Na kopco sedčli ti nejvčtší sedláci a pili víno. Mosíme to loňskó órodu všecku vepít, povědali si, deť be sme tó letošní ani nemčli kam dat.

Svatě Petr si sedl ten kócek k nim a poprosil je o dóšek. A deš, ty žebráku, vosopil se na něj ten nejbližší bachráč, tes nesázle, tož nepi. Tó víno só naše tekutý

mozole. A pak be přešel nějaké tolák a chcel by výskedek našč dřiny. Ptotom se ten sedlák k němu otočil zádama a glgal to víno jak vodu. Sv. Petr se na to mocká zamračil. Že ti Slavkováci só lakomi, to sem včdčí, ale že só ešče tak pyšní a naduti. Chcel sem před tým vodchodem na nebesa udčlat pro ně dobré skutek, ale tedka je přece musím potrestat.

Potom uhl jednu makovicu, co bela kócek vod něho, udčlal do ní díru a vespal všecken mak na zem smčrem ke Slavkovu a povědá: Kolik tech zrnek maku spadlo na tuto zem, tolik let bude neúroda. Potem zmizel a vod těch dob se na Urbaně víno nerodí.

Ze starých pověstí upravil Jaroslav Vlach.

PŘEDSTAVUJEME VÁM – POKRAČOVÁNÍ

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

SŇATKY

Petr Fatka, Slavkov
Michaela Černá, Slavkov

Luděk Mach, Jihlava
Jitka Holišová, Kobečice

Milan Schaffer, Vojkovice
Marcela Demčáková, Nēmčany

Roman Celý, Kroužek
Ivana Doležalová, Velešovice

Přemysl Jetáček, Brno
Hana Uhlířová, Slavkov

Jindřich Štark, Velešovice
Barbora Mertová, Slavkov

Dušan Michálek, Hrušky
Vítězlava Svobodová, Hrušky

Libor Podzimek, Heršpice
Kamila Lebedová, Slavkov

Ladislav Sáček, Slavkov
Blanka Mlčúchová, Slavkov

NAROZENÍ

Pavel Dvořák, 21.3., ČSA 1211

Roman Šebesta, 22.3., Zl. hora 1375

Zdeněk Rybníkář, 10.4., Zl. hora 1373

ÚMRTÍ

Jiřina Voplakalová, 5.4., sídl. Nádražní 1157

Ing. František Burian, 4.4., ČSA 1066

Josef Tomeček, 17.3., Komenského 335

PROGRAM KINA JAS

- 1.-2. Terminátor
- 4.-5. Rambo I.
- 7. Jméno růže
- 9. Krokodýl Dundee
- 10.-12. Ježíš
- 14. Zlaté dítě
- 16. Krátký film o zabíjení
- 18.-19. Jedna nebo dvě ženy
- 19.-21. Větfelec
- 23. Čarodějky z Eastwicku
- 25.-27. Valmont
- 28. Flashdance
- 30. Atrakce švédského zájezdu

Pokaždé, když jsme pana Kudu navštívili, měl plné ruce práce. "Hovoří za nás spokojenost zákazníků.", řekl nám jenom. Tak jsme vám nabídli fotoreportáž.

[red]

